

How much should I give? – Foundational Texts

Guiding Questions:

Given the texts below about maaser, what are the larger principles from the Bible about why you separate out a tithe, who should receive the tithe funds, and from what you take tithe?

What principles could you carry forward to today's questions about giving maaser?

1) All the tithes from the land, whether seed from the ground or fruit from the tree, are YHVH's. They are holy to YHVH. If anyone wishes to redeem any of his tithes, he must add one-fifth to them. All tithes of the herd or flock – of all that passes under the shepherd's staff, every tenth one – shall be holy to YHVH. He must not look out for good as against bad, or make substitution for it. If he does make substitution for it, then it and its substitute shall both be holy; it cannot be redeemed. (Leviticus 27:30-33)	ויקרא פרק כז (ל) וְכָל מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לִיקוֹן הוּא קֹדֶשׁ לִיקוֹן: (לא) וְאִם גָּאֵל יִגְאֹל אִישׁ מִמַּעֲשֵׂרוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ יוֹסֵף עָלָיו: (לב) וְכָל מַעֲשֵׂר בְּקָר וּצֹאן כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת הַשֹּׁבֵט הָעֹשִׂירִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לִיקוֹן: (לג) לֹא יִבְקֹר בֵּין טוֹב לְרָע וְלֹא יִמְרֹנוּ וְאִם הִמָּר יִמְרֹנוּ וְהָיָה הוּא וְתַמּוּרְתּוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ לֹא יִגְאֹל:
2) YHVH said to Aharon: You shall, however, have no territorial share among them or own any portion in their midst; I am your portion and your share among the Israelites. And to the Levites I hereby give all the tithes in Israel as their share in return for the services that they perform, the services of the Tent of Meeting. ... YHVH spoke to Moshe saying: Speak to the Levites and say to them: When you receive from the Israelites their tithes, which I have assigned to you as your share, you shall set aside from them one tenth of the tithe as a gift to YHVH. This shall be accounted to you as your gift. As with the new grain from the threshing floor or the flow from the vat, so shall you on your part set aside a gift for YHVH from all the tithes that you receive from the Israelites; and from them you shall bring the gift for YHVH to Aharon the priest. You shall set aside all gifts due to YHVH from everything that is donated to you, from each thing its best portion, the part thereof that is to be consecrated.	במדבר פרק יח (כ) וַיֹּאמֶר יְקֹנֶק אֶל אֶהֱרֹן בְּאַרְצָם לֹא תִנְחַל וְחֶלֶק לֹא יִהְיֶה לָךְ בְּתוֹכָם אֲנִי חֶלְקְךָ וְנַחֲלֶתְךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ס (כא) וּלְבָנֵי לֵוִי הִנֵּה נֹתַתִּי כָּל מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה חֶלֶף עֲבֹדְתָם אֲשֶׁר הֵם עֹבְדִים אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: (כב) וְלֹא יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְשֵׁאת חַטָּא לָמוֹת: (כג) וְעֹבֵד הַלֵּוִי הוּא אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ עֹנֵם חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ נַחֲלָה: (כד) כִּי אֶת מַעֲשֵׂר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרִימוּ לִיקוֹן תָּרוּמָה נֹתַתִּי לָלוִים לְנַחֲלָה עַל כֵּן אֶמְרָתִי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ נַחֲלָה: פ (כה) וַיְדַבֵּר יְקֹנֶק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כו) וְאֶל הַלֵּוִים תִּדְבֹּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נֹתַתִּי לָכֶם מֵאֵתָם בְּנַחֲלֹתְכֶם וְהִרְמֹתֶם מִמֶּנּוּ תְּרוּמַת יְקֹנֶק מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר: (כז) וְנִחְשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כְּדָגוּן מִן הַגֶּרֶן וּכְמִלֵּאָה מִן הַיֶּקֶב: (כח) כֵּן תָּרִימוּ גַם אַתֶּם תְּרוּמַת יְקֹנֶק מִכָּל מַעֲשֵׂרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְּנָה מִמֶּנּוּ אֶת תְּרוּמַת יְקֹנֶק לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן: (כט) מִכָּל מִתְּנֵיכֶם תָּרִימוּ אֶת כָּל תְּרוּמַת יְקֹנֶק מִכָּל חֶלְבּוֹ אֶת מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ:

Say to them further: When you have removed the best part from it, you Levites may consider it the same as the yield of threshing floor or vat. You and your households may eat it anywhere, for it is your recompense for your services in the Tent of Meeting. You will incur no guilt through it, once you have removed the best part from it; but you must not profane the sacred donations of the Israelites, lest you die. (Numbers 18:20-32)	(ל) וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהַרְיִמְכֶם אֶת חִלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְנִחְשַׁב לְלוּיִם כְּתְבוּאָת גֵּרוֹ וְכְתְבוּאָת יָקָב : (לא) וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם אֲתֶם וּבְיִתְכֶם כִּי שֹׂכֵר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד : (לב) וְלֹא תִשָּׂאוּ עָלֶיךָ חֲטָא בְּהַרְיִמְכֶם אֶת חִלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְאֵת קִדְּשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תַחַלְלוּ וְלֹא תִמּוּתוּ : פ
3) You may not partake in your settlements of the tithes of your new grain, or wine or oil, or of the firstlings of your herds and flocks, or of any of the votive offerings that you vow, or of your freewill offerings, or of your contributions. These you must consume before YHVH your God in the place that YHVH your God will choose – you and your sons and your daughters, your male and female slaves, and the Levite in your settlements – happy before YHVH in all your undertakings. ... (Deut 12:17-18)	דברים פרק יב (יז) לֹא תֹכַל לֶאֱכֹל בְּשַׁעֲרֶיךָ מַעֲשֶׂר דִּגְגֶנְךָ וְתִירִשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ וּבִכּוֹרֹת בִּקְרֶיךָ וְצֹאנְךָ וְכָל נִדְרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ וְנִדְבִיתֶיךָ וּתְרוּמַת יָדְךָ : (יח) כִּי אִם לִפְנֵי יְקֹנֶךָ אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ בְּמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְקֹנֶךָ אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְשִׁמְחֶתָ לִפְנֵי יְקֹנֶךָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַשְׁלַח יָדְךָ : (יט) הַשְׂמֵר לָךְ פֶּן תַּעֲזֹב אֶת הַלְוִי כֹל יְמֶיךָ עַל אֲדָמְתְּךָ : ס
4) You shall surely set aside a tenth part of all the yield of your sowing that is brought from the field, every year. You shall consume the tithes of your new grain and wine and oil and the firstlings of your herds and flocks, in the presence of YHVH your God, in the place where He will choose to establish His name, so that you may learn to revere YHVH your God forever. Should the distance be too great for you, should you be unable to transport them, because the place where YHVH your God has chosen to establish His name is far from you and because YHVH your God has blessed you, you may convert them into money. Wrap up the money and take it with you to the place that YHVH your God has chosen, and spend the money on anything you want – cattle, sheep, wine, or other intoxicant, or anything you may desire. And you shall feast there, in the presence of YHVH your God and rejoice	דברים פרק יד (כב) עֲשֹׂר תַעֲשֹׂר אֶת כָּל תְּבוּאָת זֵרַעְךָ תְּשִׂיאָה תְּשִׂיאָה שְׁנָה : (כג) וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְקֹנֶךָ אֱלֹהֶיךָ בְּמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם מַעֲשֶׂר דִּגְגֶנְךָ תִּירִשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ וּבִכּוֹרֹת בִּקְרֶיךָ וְצֹאנְךָ לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאָה אֶת יְקֹנֶךָ אֱלֹהֶיךָ כָּל הַיָּמִים : (כד) וְכִי יִרְבֶּה מִמֶּךָ הַדֶּחֶךָ כִּי לֹא תֹכַל שְׂאֲתוֹ כִּי יִרְחַק מִמֶּךָ הַמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְקֹנֶךָ אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹכֵן שְׁמוֹ שָׁם כִּי יִבְרַכְךָ יְקֹנֶךָ אֱלֹהֶיךָ : (כה) וְנִתְּתָה בַּכֶּסֶף וְצִרְתָּ תַּכְסֵּף בְּיָדְךָ וְתָלַכְתָּ אֶל הַמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְקֹנֶךָ אֱלֹהֶיךָ בּוֹ : (כו) וְנִתְּתָה תַּכְסֵּף בְּכָל אֲשֶׁר תִּאֲנֶה נַפְשְׁךָ בַּבֶּקֶר וּבַצֹּאן וּבִינֹן וּבַשֹּׂכֵר וּבְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ נַפְשְׁךָ וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי יְקֹנֶךָ אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְחֶתָ אֶתָּה וּבִיתְךָ : (כז) וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לֹא תַעֲזֹבֶנּוּ כִּי אִין לוֹ חֶלֶק וְנִחַלָה עִמָּךְ : ס (כח) מִקְצָה שְׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת כָּל מַעֲשֶׂר תְּבוּאָתְךָ בְּשָׁנָה תְּהוּאָה וְהִנַּחְתָּ בְּשַׁעֲרֶיךָ : (כט) וּבֵא הַלְוִי כִּי אִין לוֹ חֶלֶק וְנִחַלָה עִמָּךְ וְהִגֵּר וְהִזְתִּים וְהִתְלַמְּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשִׂבְעוּ לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְקֹנֶךָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה : ס

with your household. But do not neglect the Levite in your community, for he has no hereditary portion as you have. Every third year you shall bring out the full tithe of your field of that year, but leave it within your settlements. Then the Levite, who has no hereditary portion as you have, and the stranger, the fatherless, and the widow in your settlements shall come and eat their fill, so that YHVH your God may bless you in all the enterprises you undertake. (Deut 14:22-29)	
5) When you enter the land that YHVH your God is giving you as a heritage, and you possess it and settle in it, you shall take some of every first fruit of the soil, which you harvest from the land that YHVH your God is giving you, put it in a basket, and go to the place where YHVH your God shall choose to establish His name. You shall go to the priest in charge at that time and say to him: “I acknowledge this day before YHVH your God that I have entered the land that YHVH swore to our fathers to assign to us....(God) brought us to this place and gave us this land, a land flowing with milk and honey. Wherefore I now bring the first fruits of the soil which You, YHVH, have given to me....When you have set aside in full the tenth part of your yield – in the third year, the year of the tithe – and have given it to the Levite, the stranger, the fatherless, and the widow, that they may eat their fill in your settlements, you shall declare before YHVH your God: “I have cleared out the consecrated portion from the house, and I have given it to the Levite, the stranger, the fatherless, and the widow, just as You commanded me. I have neither transgressed nor neglected any of Your commandments. Look down from Your holy abode, from heaven, and bless Your people Israel and the soil You have given us, a land flowing with milk and honey, as You swore to our fathers.” (Deut 26:1-15)	דברים פרק כו (א) והיה כי תבוא אל הארץ אשר יקנך אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה : (ב) ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יקנך אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יקנך אלהיך לשכן שמו שם : (ג) ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליקנך אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יקנך לאבותינו לתת לנו : (ד) ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יקנך אלהיך : (ה) וענית ואמרת לפני יקנך אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב : (ו) וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה : (ז) ונצעק אל יקנך אלהי אבותינו וישמע יקנך את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו : (ח) ויוצאנו יקנך ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים : (ט) ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש : (י) ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יקנך והנחתו לפני יקנך אלהיך והשתחוית לפני יקנך אלהיך : (יא) ושמת בכל הטוב אשר נתן לך יקנך אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך : ס (יב) כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו : (יג) ואמרת לפני יקנך אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתי ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי : (יד) לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יקנך אלהי

	עשיתי ככל אשר צויתני : (טו) תשקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש : ס
6) 20 And Jacob vowed a vow, saying: 'If God will be with me, and will keep me in this way that I go, and will give me bread to eat, and raiment to put on, 21 so that I come back to my father's house in peace, then shall the LORD be my God, 22 and this stone, which I have set up for a pillar, shall be God's house; and of all that Thou shalt give me I will surely give the tenth unto Thee.' (Genesis 28:20-22)	(בראשית פרק כח (כ) ויזר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך תזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש : (כא) ושבתי בשלום אל בית אבי ותהי יקנוק לי לאלהים : (כב) והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך :
7) “You shall surely set aside” – This is in the Sifrei (Midrash Halakhah on Deut): “You shall surely set aside a tenth part of all the yield of your sowing that is brought from the field every year (Deut 14:22). I only learn this about agricultural produce that is liable for the tithe. How do I know this applies to various forms of interest and all other profits? For Scripture teaches: “all.” It could have simply stated: “the yield.” What does “all” come to include? Various forms of interest and anything that one profits from. (Tosafot to Taanit 9a)	(דברים פרק יד (כב) עשר תעשר את כל תבואת זרעך הוצא השדה) שנה שנה תוספות מסכת תענית דף ט עמוד א עשר תעשר - הכי איתא בסיפרי עשר תעשר את כל תבואת זרעך הוצא השדה שנה שנה אין לי אלא תבואת זרעך שחייב במעשר רבית ופרקמטיא וכל שאר רווחים מנין ת"ל את כל דהוה מצי למימר את תבואתך מאי כל לרבות רבית ופרקמטיא וכל דבר שמרויח בו ...
8) “You shall surely set aside” – So that you won't lack. Tithe (עשר) so that you become wealthy (תעשר). God said: tithe what is mine, and I will enrich what is yours. “All”- R. Abba bar Kahana said: this is a hint to the businessmen and traveling salesmen, who would set aside 1/10 for those who learn Torah. (Pesikta deRav Kahana 10:10)	פסיקתא דרב כהנא (מנדלבוים) פיסקא י - עשר תעשר [י] עשר תעשר (דברים יד : כב), שלא תחסר, עשר שתעשר. א' הקב"ה עשר את שלי ואני מעשר את שלך. את כל (שם /דברים י"ד/), א"ר אבא בר כהנא רמז לפרגמטופטין ולמפרשי ימים שיהו מוציאין אחד מעשרה לעמילי תורה.
9) How much to give? Rabbi Ila'a said: In Usha they made an enactment: The one who gives away money shouldn't give away more than 20%. It is also taught in a baraita (earlier source): The one who gives away money shouldn't give away more than 20%. There was an incident in which someone tried to give away more than 20% and his colleagues	(תלמוד בבלי מסכת כתובות דף נ עמוד א א"ר אילעא : באושא התקינו, המבזבז - אל יבזבז יותר מחומש. תניא נמי הכי : המבזבז - אל יבזבז יותר מחומש, שמא יצטרך לבריות ; ומעשה באחד שבקש לבזבז [יותר מחומש] ולא הניח לו ומנו? רבי ישבב, ואמרי לה רבי ישבב, ולא הניחו חבירו, ומנו? רבי עקיבא. אמר רב נחמן, ואיתימא רב אחא בר יעקב : מאי קרא? בראשית כ"ח+ וכל אשר תתן לי עשר

didn't let him. Who was that? R. Yeshavev. Some say that R. Yeshavev was the one who didn't allow his colleague (give the money away). And who was his colleague? R. Akiva. Rav Nahman, and some say Rav Aha bar Yaakov asked: What is the scriptural source? "All that You give me I will tithe, tithe to You" (Gen 28:22) (Babylonian Talmud Ketubot 50a)	אעשרנו לך.
10) Principal or income? They took a vote in Usha that a person should give away 20% of his property to fulfill mitzvot.... Rabbi Gamliel son of Ininya asked of Rabbi Mana: How could someone give 20% of his property? In five years he will have lost all his possessions! He answered. At first give of the principal (assets), and going forward, give from income. (Jerusalem Talmud Peah 1:1; 15b)	תלמוד ירושלמי מסכת פיאה פרק א דף טו טור ב/ה"א נמנו באושא שיהא אדם מפריש חומש מנכסיו למצות למצות עד היכן רבן גמליאל בן איניניא ורבי אבא בר כהנא חד אמר עד כדי תרומה ותרומת מעשר וחרנה אמר כבד את ה' מהונך ומראשית כל תבואתך כמראשית כל תבואתך רבי גמליאל בר איניניא בעא קומי רבי מנא מה חומש בכל שנה ושנה לחמש שנים הוא מפסיד כולא אמר ליה בתחילה לקרן מיכן ואילך לשכר
10a) R. Yeshavev's Giving An occurrence with R. Yeshavev: He stood and distributed all of his property to the poor. R. Gamliel sent to him: But didn't they say: 20% of one's property for mitzvot! But R. Gamliel was before Usha! R. Yose b. R. Bon said in the name of R. Levi: This was the halakha in their hands. They forgot it, and the later generation stood up and agreed with the opinion of the earlier generation. (Jerusalem Talmud Peah 1:1; 15b)	תלמוד ירושלמי מסכת פיאה פרק א דף טו טור ב/ה"א מעשה בר' ישבב שעמד והחליק את כל נכסיו לעניים שלח לו רבן גמליאל והלא אמרו חומש מנכסיו למצות ורבן גמליאל לא קודם לאושא היה רבי יוסי בי ר' בון בשם רבי לוי כך היתה הלכה בידם ושכחוהו ועמדו השניים והסכימו על דעת הראשונים
11) A Minimum? Rabbi Assi said: A person should never give less than a third of a shekel per year, as it says (Nehemiah 10:33) "Also we made ordinances for us, to charge ourselves yearly with the third part of a shekel for the service of the house of our God" (Babylonian Talmud Bava Batra 9a)	(תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף ט עמוד א אמר רב אסי: לעולם אל ימנע אדם עצמו [מלתת] שלישית השקל בשנה, שנא': +נחמיה י'+ והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלישית השקל בשנה לעבודת בית אלהינו.
12) Gradations of Giving How much should one give? If he can afford, give as much as the poor people need. If he can't afford all the poor peoples' needs, he should give what he can.	טור יורה דעה סימן רמט שיעור נתינתה אם ידו משגת יתן כפי צורך העניים אם אין ידו משגת לכל צורך העניים יתן כפי השגת ידו כמה הוא יתן עד חומש נכסיו מצוה מן המובחר ואחד מ' מדה בינונית פחות מכן עין

How much should he give? Up to 20% of his assets is admirable. 10% is intermediate. Less than this is an evil sign. (Tur, Yoreh Deah, #249)	רעה
13) Details of the laws of Maaser Kesafim (tithing money). 8 Tevet 5715 (1955) My friend, the honorable and honored teacher and rabbi Yaakov Michel Dzikaves, may he live a long and good life: ...Concerning whether the enactment made in Usha not to spend more than 20% is a prohibition or just “good advice:” From the language of the Talmud, we learn that it is forbidden. For on Ketubot 67b about Mar Ukba who gave away on his deathbed half of his property, they objected: How could he have done this? It was enacted in Usha not to give away more than 20%! And if this was just good advice, it would have been obvious this wouldn’t apply to one’s deathbed decision. But if it is a real prohibition, the objector must have reasoned that there should be no distinction. And the solution offered was: They didn’t make the enactment where the reason didn’t apply. But the Shitah Mekubetzet on this sugya states that there is an obligation to give away more than 20% if it is for the study of Torah. And the Rambam didn’t write the law of not giving more than 20% in the laws of charity to the poor, but rather in the laws of Arakhin. And in the Shulkhan Arukh, the author (Karo) explicitly states that if he can afford it, he should give to the poor whatever their needs are, even if it is more than 20%... And what is on Ketubot 50a, that R Akiva did not let R Yeshavev give more than 20%, was in a case where he could not afford to. Nevertheless, the Rema (Isserles), who wrote that one shouldn’t give away more than 20% to charity, disagreed, and held that it is in fact prohibited, relying on the story of Mar Ukba. And the opinion of the	שו"ת אגרות משה יורה דעה ח"א סימן קמג פרטי דינים במעשר כספים ח' טבת תשט"ו. מע"כ ידידי הנכבד מוהר"ר יעקב מיכאל דזיקאבס שליט"א. ...ובדבר אם תקנת אושא שאל יבזבז יותר מחומש הוא איסור או רק עצה טובה, הנה מלשון הגמ' משמע שאסור דהא מקשה בכתובות דף ס"ז על מר עוקבא שחילק בשעת מיתתו פלגא מנכסיו מהא דאל יבזבז יותר מחומש ואם רק עצה טובה היה פשוט שאין שייך זה לאח"מ אבל אם הוא איסור היה סבור המקשה שלא פלוג ותירץ שמ"מ לא תקנו היכא דלא שייך הטעם. אבל בשט"מ שם משמע לפי שמפרש המדרש דיש מצוה אף ביותר מחומש באם הוא לתלמוד תורה עיי"ש. והנה לא כתב הרמב"ם הדין דאל יבזבז יותר מחומש אלא בסוף הלכות ערכין ולא בצדקה בהלכות מתנות עניים ובש"ע מפורש שהמחבר סובר דבידו משגת מחוייב ליתן כפי צורך העניים אף שהוא יותר מחומש משמע שסובר בדעת הרמב"ם שכיון שדין התורה הוא שיתן כפי צורך העניים לא תקנו רבנן לאסור וגם לא לעצה טובה בצדקה רק להקדיש אסרו. ומה שבדף נ' /כתובות/ איתא ולא הניחו ר"ע לבזבז הוא מחמת שר' ישבב לא היתה ידו משגת. עכ"פ הרמ"א שכתב ואל יבזבז יותר מחומש בצדקה פליג וסובר שאסור וכדמוכח מהא דמר עוקבא ודעת הרמב"ם והמחבר צ"ע. עכ"פ למעשה אין לבזבז יותר מחומש אם לא לחשש פקוח נפש. ידידו, משה פיינשטיין Rambam and the Mehaber need investigation. Nevertheless, in actuality, one should not give more than 20% unless there is a fear of pikuach nefesh (saving a life). His friend, Moshe Feinstein.

